

2) взаємодії, 3) інтеграції, 4) оволодіння світовим досвідом, 5) пристосування західних ноу-хау до українських умов ведення бізнесу і 6) внесення українського конструктивного вкладу у теорію і практику консалтингу. Основне завдання на сьогодні – забезпечити високу якість консалтингових послуг за одночасної високої доступності вітчизняного консалтингу.

Класифікація проблем розвитку консалтингової діяльності в Україні

Учасники консалтингової діяльності	Проблеми
Консалтингові компанії	1) Загальне зниження ділової активності в Україні. 2) Низька платоспроможність клієнтів. 3) Нечітка ідентифікація спектру консалтингових послуг.
Клієнти консалтингових компаній (фізичні та юридичні особи)	1) Відсутність культури роботи з незалежними експертами. 2) Неспроможність оцінити корисність консалтингових послуг. 3) Побойовання щодо порушення конфіденційності; відсутність гарантій конкретних результатів і позитивного ефекту від консультивання. 4) Складність отримання об'єктивної інформації про консультаційні фірми та їх можливості.

Такі зміни сприятимуть збільшенню попиту на консалтингові послуги. Так, у майбутньому за умов вирішення проблем розвитку консалтингової діяльності неодмінно зростатиме професіоналізм вітчизняних консультантів, удосконалюватимуться навички роботи і методи виконання замовлення тощо. Розвиток консалтингової діяльності в Україні визначатиметься готовністю консалтингових компаній до нововведень, адаптивністю їхньої діяльності до потреб клієнтів, застосуванням нових методів втручання та внесення змін під час реалізації консалтингових рекомендацій.

Отже, у період економічної кризи Україна потребує нововведень та інновацій, що забезпечать успішний її розвиток у майбутньому. Зокрема, високий розвиток ринку консалтингових послуг разом з перетвореннями в інших видах економічної діяльності забезпечить вихід України з кризи та покращення добробуту в країні.

1. Верба В. А. *Організація консалтингової діяльності* : [навч. посіб.] / В. А. Верба, Т. І. Решетняк. – К. : КНЕУ, 2010. – 244 с. 2. *Посібник з консалтингу [Електронний ресурс]*. – Режим доступу : http://uamc.com.ua/documents/block_6_35.pdf. 3. Бейч Э. *Консалтинговий бізнес* / пер. с англ. Л. Круглов-Морозов, Д. Раевская. – СПб. : Питер, 2006. – 272 с.

*А.В. Кравець, **М.М. Швець

*Національний університет “Львівська політехніка”

**ТОВ “Іннеті інновації”, www.inneti.com

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В ЕЛЕКТРОННІЙ КОМЕРЦІЇ

© Кравець А.В., Швець М.М., 2011

Створення нових програмних продуктів, які націлені на оптимізацію і обслуговування виробничої сфери, стали поштовхом для розвитку електронної комерції. В Україні поняття електронної комерції асоціюється з інтернет-магазинами, насправді, електронна комерція – це ціла сфера економіки, що включає всі фінансові та торгові транзакції, які проводяться за допомогою комп'ютерних мереж, та бізнес-процеси, пов'язані з проведенням цих транзакцій. До електронної комерції відносять електронний обмін інформацією (Electronic Data Interchange, EDI), електронний рух капіталу (Electronic

Funds Transfer, EFS), електронну торгівлю (E-Trade), електронні гроші (E-Cash), електронний маркетинг (E-Marketing), електронний банкінг (E-Banking), електронні страхові послуги (E-Insurance), тощо.

Нині, в державі найбільш успішно розвивається електронний обмін інформацією та електронний маркетинг, зокрема через те, що для його розвитку не потрібно спеціального законодавства. Інші ж напрями, зокрема електронний рух капіталу, електронна торгівля та надання електронних фінансових послуг розвиваються вкрай повільно, адже на рівні держави вони практично не регулюються, при цьому й не можуть діяти на загальних засадах, бо мають низку специфічних ознак.

Нині для регулювання відносин в сферах електронного банкінгу та електронного руху капіталу прийнята низка нормативних документів, проте вони потребують доопрацювання. Найбільшою перешкодою у розвитку в Україні електронної комерції є відсутність цілісного правового поля, який би описував механізм співпраці між учасниками електронної комерції, визначав їх права і обов'язки та особливості співпраці з державними органами.

Інноваційні нововведення в електронній комерції напряму пов'язані з прискоренням здійснення торгових операцій (скороченням часу на підготовку та проведення операцій, їх реєстрації в державних органах, ін.). Через відсутність в Україні правового регулювання у сфері електронної торгівлі та електронних грошей всі електронні операції повинні проводитись у документарно-паперовій формі. Документи про здійснення торгової операції (акти виконаних робіт/наданих послуг, накладні про передачу/отримання товару) повинні бути засвідчені підписами та печатками представників учасників цих операцій. Така процедура в свою чергу уповільнює обіг документів та створює додаткові витрати коштів і часу для компаній, що здійснюють електронну комерцію.

На нашу думку, для ефективного просування в Україні електронної комерції необхідно на рівні держави:

затвердити правомірність використання у всіх можливих сферах діяльності електронно-цифрового підпису, який би могли оформити для себе як юридичні так і фізичні особи і який мав би таку ж юридичну силу як і підпис на паперовому документі;

- узаконити існування електронної форми будь-яких фінансових документів які пов'язані з обліком ведення торгових операцій, без обов'язкового їх дублювання в паперовій формі, та використання електронно-цифрового підпису для засвідчення правдивості цих фінансових документів сторонами-учасниками фінансово-торгівельної операції;

- регламентувати на законодавчому рівні процедури ведення реєстру електронних фінансових документів, засвідчити їх правомірність за допомогою накладання на них електронного цифрового підпису сторонами, процедури здачі звітності в державні контролюючі органи;

- створити контролюючий орган який вів би реєстр та проводив сертифікацію програмного забезпечення для роботи з електронними фінансовими документами;

- узаконити існування електронних грошей, регламентувати сферу їх обігу, здійснити чітке визначення установ, які мають право їх випускати, та правил ведення реєстру операцій.

Нині український ринок є ненасиченим та характеризується низьким ступенем зрілості, що змушує вітчизняних ІТ-спеціалістів орієнтуватися на західні канали збуту, використовуючи аутсорсинг. При цьому розробка інформаційних продуктів та надання ІТ послуг для замовників з інших держав, з однієї сторони дозволяє розвивати електронну комерцію в державі та підвищувати кваліфікацію вітчизняних працівників, а з іншої, у зв'язку з низьким рівнем регулювання цієї сфери, вона розвивається стихійно і сприяє зміцненню ринкових позицій не вітчизняних компаній а іноземних компаній-замовників.

У порівнянні з економіками розвинутих країн світу величина сегменту ринку електронної комерції в Україні, є незначною і має великий потенціал росту. Найперспективнішою сферою, є сфера надання інформаційних (доступ до електронних каталогів, рубрикаторів, банків даних, проведення інформаційних кампаній і т.д.) та ІТ послуг (віддалена розробка програмного забезпечення, підтримка та супровід програмних продуктів, послуги з встановлення та налаштування програмного забезпечення і т.д.).

Одним з найбільш перспективних напрямків розвитку ІТ-індустрії є інтернет-простір. В якому особливу увагу в майбутньому буде звертатись на надання клієнтам не тільки продукту, але й сервісу. Тобто, продаж продукту буде супроводжуватися навчанням, постійним обслуговуванням тощо. Що в свою чергу підвищуватиме потребу в застосуванні всіх можливих інструментів, які б максимально спрощували документообіг торгівельно-фінансових документів, та мінімізували б час здійснення торгових операцій.

Отже, в Україні є умови для стрімкого розвитку електронної комерції, зокрема в державі існують висококваліфіковані компанії та спеціалісти, є попит на продукти, що дозволяють автоматизувати та прискорити процес проведення торгівельних операцій. Проте необхідно на рівні держави сприяти створенню прозорого правового поля, для функціонування та розвитку електронної комерції. Так, законодавче регулювання всіх напрямів електронної комерції, та створення прозорих та чітких схем її роботи, дозволить збільшити об'єм ринку інформаційних та ІТ послуг, та сприятиме розвитку ринків товарів та послуг де учасники торгівельних операцій є географічно віддалені один від одного. Це в свою чергу підвищить конкуренцію на ринку і сприятиме підвищенню рівня і якості надання послуг та появі нових, досконалих продуктів, що максимально відповідають потребам споживачів.

І.З. Крет

Національний університет “Львівська політехніка”

НАЙВІДОМІШІ ТЕХНОЛОГІЧНІ ВІДКРИТТЯ ЛЮДСТВА В СИСТЕМІ РАДИКАЛЬНИХ НОВОВВЕДЕНЬ

© Крет І.З., 2011

Уперше російський вчений Н.Д. Кондратьєв, розглядаючи роль нововведень в економічному розвитку, ввів поняття “довгі хвилі”, які характеризують вплив радикальних інновацій на світове промислове виробництво.

Інновації в сфері фінансових послуг направлені на удосконалення системи платежів, обміну і обробки фінансової інформації, ініціюються ринковим тиском і стимулюються вимогами регулюючих органів. Послужання цих сил відображене в формулі фінансових інновацій ТОРКА. Абревіатура ТОРКА (в перекладі з англ. - хитрість) означає: Т – технологія; О – відмова від регулювання; Р – ризик ставки проценту; К – клієнти; А – адекватні капітали.

А періодичність виникнення радикальних нововведень з 1740 по 2000 рік наступна: 1 – розповсюдження парових машин (приблизно з 1740 року); 2 - розвиток залізничного транспорту (з 1820-1830 рр.); 3 - розвиток електроенергетики і автомобілебудування (з 1900-1910 рр.); 4 – розвиток електроніки (з 1935-1945 рр.); 5 - розвиток мікропроцесорної техніки (з кінця 20 століття) [1].

Розглянемо рейтинг найвидатніших технологічних відкриттів людства запропонований інститутом АІММРЕ [2].

1. Одностайно найважливішим досягненням наукової думки була визнана періодична таблиця елементів Дмитра Івановича Менделєєва (1869 рік), яка спростила всі дослідження в галузі хімії та ядерної фізики.

2. На друге місце виведено відкриття технології виплавки заліза - ця важлива для розвитку всієї майбутньої цивілізації подія відбулася на 300 років раніше Стародавнього Єгипту (1550 рік до н. е.) в Малій Азії.

3. Третє місце посів транзистор, винайдений у 1948 року американськими вченими Вільямом Шоклі, Джоном Бардіном й Волтером Брате'йном, який поклав початок мініатюризації електроніки.